

NATOČI MI KOZAREC VODE, PROSIM!

Nadrealistična demontaža primarnih dobrin v treh dejanjih

MONTIRAJO IN DEMONTIRAJO

MIHA Mezgec (*mož, zaposlen v javni upravi, področje okolje in prostor, specifika – pitna voda*)

MARTA Mezgec (*žena, zaposlena v vrtcu*)

SILVA Žigon (*Mihova tašča, Martina mama, upokojena tajnica direktorja podjetja Mestni vodovod*)

Otrok ni doma.

Živijo v prvem nadstropju. Tja so se preselili po tem, ko se je k njim vselila Silva, Martina mama.

ŠPELA Bratuša (*Jankova punca, študentka psihologije*)

JANKO Peterlin (*Špelin fant, študent varstva okolja ali biodiverzitete*)

PETER (*nezaupljivi Špelin oče, ki kontrolira situacijo v stanovanju, bivši kriminalist*)

Živita v spodnjem stanovanju, desno od družine Mezgec.

KLEMEN, VODOVODAR

MAKS, POSPEŠEVALEC PRODAJE pri privatni firmi Zdrava voda

GLAS OD ZUNAJ

TV VODITELJICA in VODITELJ

BUDILKA GRETA

Nahajamo se v stanovanju družine Mezgec. Iz stanovanja vodijo vrata na balkon, iz balkona se sliši utrip dvorišča. Z dvorišča in drugih stanovanj prihajajo glasovi, ki jih slišimo, ljudi pa ne vidimo.

PRVO DEJANJE

MIHA: Marta, zakaj voda ne teče?

MARTA: Kaj? Nič te ne slišim, pod tušem sem.

MIHA: Zakaj v kuhinji voda iz pipe ne teče?

MARTA: Ne slišiiiiim. Verjetno lahko počakaš še pet minut, da pridem ven iz banje?!

MIHA: Ne, ne morem počakat, mudi se mi, v službo. Pomemben sestanek me čaka. S pospeševalcem prodaje iz neke privat firme sem zmenjen ob 9. uri.

MARTA: Kaj praviš?

MIHA: Se vidiva popoldan.

SILVA: Miha, mi kupiš polnozrnato bio štručko in bio mandljevo mleko? Ko se boš vračal iz službe.

MIHA: Naj vam Marta to kupi, jaz ne bom imel časa, pa tudi spomnil se ne bom.

SILVA: Z Marto greva po službi na meditacijo za ozdravitev matere Zemlje.

MIHA: Kam gresta?

SILVA: Kar si slišal, si slišal. Mater Zemljo greva zdraviti z dobrimi željami.

MIHA: Marta, ne vem, kdaj bom doma. V trgovini rešita vidve, mene ne čakajte z večerjo! Adijo! Se vidimo zvečer!

MARTA: (*pride ven iz kopalnice*) Kaj je hotel?

SILVA: Na večerjo ga ne bo, pomembni posli v službi.

(*na vratih zazvoni; pred vrati Peter, Špelin oče iz sosednjega stanovanja*)

SILVA: O, Peter, pozdravljen. Kaj je pa tebe naokrog prineslo?

PETER: Voda.

MARTA: Voda?

PETER: Ja, voda oziroma ne voda. Torej, voda, ki je ni.

SILVA: Voda, ki je ni? Kje je ni?

PETER: Kako, kje je ni? V kuhinji je ni. Sem slišal, da se je Miha drl, da nimate vode in sem prišel naokoli.

MARTA: Aja, zato se je drl. Čakaj, preverim. *(gre do pipe v kuhinji in ugotovi, da vode se vode iz nje res ne da izvabiti)* Res je ni. Kako je to možno? V kopalnici teče, sem se pravkar stuširala, v kuhinji je ni?! Hm? ... In pri vas tudi ne?

PETER: Jap! V kopalnici teče, v kuhinji pa nič.

(na vratih zagledamo Špelo, Petrovo hčer)

ŠPELA: Tudi njim ne teče voda v kuhinji?

SILVA: Očitno ne.

ŠPELA: Kaj je to zaena fora? V kopalnici kolikor hočeš, v kuhinji pa suša?!

(na vratih še Janko)

JANKO: Tukaj spodaj nekaj smrdi. Nekaj močno smrdi! Nekaj človeško pokvarjenega tukaj spodaj, pod to ne tekočo vodo, smrdi. To pravim Špeli že nekaj časa. Ste opazili, da že dober mesec nekaj klockota po ceveh, pa hecni in potuhnjeni možički hodijo po bloku; šfaufajo, priklapljajo, popisujejo števec, ne pozdravijo, če greš mimo gledajo v tla. Ste opazili? Niste?! Jaz sem jih. Klo-klo-klo gre pesmica zadnje tedne iz naših cevi! Ja, klo-klo-klo! In, zdaj, eko, klo-klo-klo in ni vode iz kuhinjskih pip! Ves ta potuhnjen šunšur po dvorišču je povezan z vodo, ki ne teče več.

SILVA: Truplo?

PETER: Ma kakšno truplo neki! Nekaj z vodo. Neka finta je, ki blokira pritek vode. Verjetno neumna birokratska ovira, kot vedno. Nova taksa, dajatev, strošek. Itak samo še to prihaja. Vode počasi zmanjkuje, zato pa ne zmanjkuje taks in dajatev. Ko pitne vode že zdavnaj iz pip ne bo več, bodo pa zagotovo še vedno dajatve. Pa za čiščenje cevi bomo še vedno plačevali, ker jih bo treba držat cele in pripravne za prihodnost, ko bo voda, mogoče, spet pritekla iz cevi.

MARTA: Pokličem vodovodarja, preden tukaj spletemo mrežo skrivnih zarot. Sem prepričana, da obstaja racionalna razlaga za vse to. Vse lahko rešimo na miroljuben način. A, ne? A, ne? ... Odgovor z vaše strani bi mi pobožal ušesa. ... Ok, če nič, pa nič.

Marta odide telefonirati. V prostoru nastane čudno zatišje. Vsi kot začarani strmijo v kuhinjsko pipo. Vzdušje je surrealistično; ne vemo, ali so osebe prisotne v kuhinji ali so le odsev naše imaginacije; tudi oni sami zase v tem trenutku ne vejo, ali sanjajo ali je to resnica. Kuhinjska pipa dobi glas in besede.

KUHINJSKA PIPA: (v skoraj sopranskih višinah) Kaj vam pa je? Noo? Kaaj? Kaaj jee tako zanimivega? Zakaj buljite vame? A je z mano mogoče kaj narobe? Sem slabo oblečena? Sem slabo naličena? Puščam? Ha, ha, ha, ha-aaa! Hecno!

Tišina. Ošabna kuhinjska pipa se razbohota v svoji neskromnosti čez celo kuhinjo. Postane velikanski svetleči stvor, ki se gibko giblje med negibnimi posamezniki, ki ji z odprtimi usti in izbuljenimi očmi sledijo kot uročeni.

KUHINJSKA PIPA: A bi nehali, prosim buljit vame? A ni že to dovolj, da se me vsak dan dotikate, a? Vsepovsod? A? A? In to ob vseh nemogočih urah? No? Kaj? A? Aa-a? Povsod vaši umazani prsti! Na ventilih, pa tesnilih in oprijemkah! Vse to človeka gromozansko in nepredstavljivo duši! Mu ne pusti dihati svobodno! So se vam usta posušila, kaj? Ha, ha, ha, ha-a! Seveda, ker ni več vode! Ne dam je več in pika-kapljica! Perverznejšem kot ste vi, vode več ne dam. In pika!

Tišina. Vsi nepremično strmijo v pipo. Mogoče halucinirajo, a se s tem nimajo časa obremenjevati. Kar počnejo, pač preprosto počnejo.

KUHINJSKA PIPA: Me mogoče vidite prvič? Vsaj usta zaprite. Slina vam kaplja na tla. Uf! ... Gabite se mi.

Tišina

KUHINJSKA PIPA: Verjetno se sprašujete, zakaj ni več vode? Vas zanima? A? A? Aa-a?
... Ha, ha, ha, ha-a?

JANKO: A ti si pipa al' človek?

Marta prekine blodnjavost osebkov kuhinji.

MARTA: Vodovodar pride čez pol ure.

SILVA: *(se prva zdrami iz tega čudnega stanja)* Kaj? Vodovodar? Odlično! Sem prepričana, da gre za kakšno neumnost. Tesnilo ali kaj podobnega. Če bi bilo kaj od tvojega moža, bi lahko on to sam popravil in ti ne bi bilo treba klicat vodovodarja.

PETER: Vodovodar je strokovnjak, on najbolje ve, kaj je treba naredit. To, da vsak nekaj po svoje brklja in šraufa, z nepravim domačim orodjem, naredi samo veliko škodo. In potem imamo pokvarjene sisteme v bloku in vse pušča in vse je ena velika šlamparija. Prav je, da pride vodovodar in prav je, da Miha nič ne kolovrati okoli teh stvari, zato, ker on je samo za v kravati sedet v pisarni, podpisovat pogodbe in viset na telefonu.

MARTA: Hvala, Peter! Res prijazno od tebe.

PETER: Prosim. Recimo bobu bob. Nič novega nisem povedal. Nič takega, kar mi vsi tukaj ne bi že dolgo časa vedeli.

JANKO: Ne boste me prepričali, da so kriva tesnila. Nekdo nam je blokiral dotok vode v kuhinjah. Zihhr je tako. Pa ne more it tesnilo vsem nam naenkrat! In to v kuhinji. A? Se vam ne zdi? Pa to. Pa ste videli, kaj se nam je v kuhinji glih kar zgodilo? Halucinogeni plini prihajajo iz pipe namesto vode. To je to. Zastrupit nas hočejo!

PETER: Kakšne klobase pa nakladaš? Pa saj tebi se je popolnoma odpeljalo. Že od nekdanj vem, da si ti en čuden tič in ...

JANKO: In zato naju vsaj dvakrat, če ne trikrat na teden na skrivaj kontrolirate, kajne?

PETER: Jaz? Še na misel mi ne pride, da bi vaju kontroliral! Kaj pa klatiš bedarije fantina?

ŠPELA: Ni se ti treba pretvarjat. Vse veva. Milijon krat sva te že videla, kako odčitavaš števec, kukaš v klet, se motoviliš po dvorišču preoblečen v delavca, ki ima ogromno dela s popravilom našega dvorišča. Majice s kapucami čez obraz. Beležka in svinčnik pri roki. Slikanje s telefonom. Sem te spregledala še preden si se dobro zavedal, da vohuniš za nama.

SILVA: Aha, ti si ta oseba! Sem pisala oskrbniku, veš, zakaj so potrebna popravila dvakrat na teden na našem dvorišču, ki je bilo prenovljeno pred petimi leti in je še vedno kot novo. Sem sumila, da ima oskrbnih kakšnega zeta ali bratranca ali brezposelno žlahto, ki rabi posel in denar in mu je upravnik zrihtal posel, da na našem dvorišču meglo meša. ... Kaj ni lepo to naše dvorišče, kaj? Točno tako kot sem si ga zamislila. Sem prav vesela, da ste me vsi poslušali in sprejeli mojo idejo ureditve. *(Nostalgija jo preplavi, nasloni se na ograjo in občuduje dvorišče. Zagleda možakarja, ki stoji na dvorišču in se sumljivo vede)* Poglejte, nekdo je spet tam doli. S kapuco čez glavo. *(oglasijo se drugi ljudje, ki jih ne vidimo. Samo slišimo jih)*

GLASOVI: Oj, Marta, ste tudi vi brez vode v kuhinji?/ Že včeraj je štrajkala, danes pa sploh ne teče./ Rjava je bila danes zgodaj zjutraj. Vem, ker sem vstala ob petih in sem si kofe skuhala z vodo iz kopalnice./ Kaj nam spet kuhajo tej od vode? Ma ni enega meseca, ne da bi se kaj novega zmislili./ Kam gre vse to? Kam?/ Ugonobili nas bodo!/
Zunaj pa suša. Mogoče je pa pitne vode zmanjkalo? Nobenega obvestila nismo dobili! Saj bi nas kdo obvestil, a ne, če bi nam zmanjkalo pitne vode? Grem natočit vodo iz kopalnice v lonce. Da ne bomo res ostali brez. *(Glasovi se pričnejo prepletati med seboj in nastane kakofonija. Ničesar več ne slišimo razločno. Vse je ena centrifuga glasov, momljanja, pogrkavanja. Svet se obrača na glavo, zdi se, da smo na vlakcu smrti. ... Na vratih pozvoni. Osebe se zdramijo iz blodnjaka)*

SILVA: Grem odpret vrata. Kaj za vruga se tukaj dogaja? ... o, vi ste, smo vas pričakovali. Kar naprej. Marta, vodovodar je prišel.

VODOVODAR: Dober dan. Nekdo me je klical, da je zelo nujno. Dve stranki sem odpovedal in upam, da je res nujno pri vas, ker drugače mi bo žal, da sem to naredil. Se razumemo? No, kaj je na stvari? Dajmo hitro to rešit. Ne bi rad zapravljaj časa. Me čaka še najmanj deset ljudi danes. No, gremo, gremo. Hop, hop, hop! Kar poskočno, ja. *(Vsi ostanejo kar malo presenečeni nad vodovodarjevim temperamentom. Odpeljejo ga proti kuhinji)*

MARTA: Pipa v kuhinji ne dela. No, ne vemo, če dela ali ne. Voda iz nje ne priteče. Mogoče je kakšno tesnilo, ali kakšna malenkost.

VODOVODAR: No, to pa res ni bilo tako nujno opravilo, da sem moral odpovedat dve stranki. Samo upate lahko, da nisem za vedno izgubil ti dve stranki, ki sem jima zaradi vašega ne nujnega popravila, odpovedal verjetno bolj nujno opravilo kot je vaše. A? vam je to jasno? *(vsi utihnejo. Nihče se mu ne upa nasprotovati. Mojstrov dan danes ne najdeš več. V bistvu jih sploh ni več.)*. Malo ste razvajeni, a ne, da ste? Vse takoj, takoj, takoj. Ma vse takoj pač ne gre, takoj! ... A kaj za pit se še ponudi delavcu, ki pride v hišo? Eno dolgo kavo z mrzlim mlekom bom. Hvala. Imate enega ta kratkega za zraven, mogoče? Ja? Ne? Ne bo hudega, če ga ne bo, a zgledate mi taka družina, da se bo po omarah že kaj našlo.

SILVA: Ja, seveda, prinesem.

MARTA: Medtem, ko čakate na kavo in dodatek, si lahko ogledate pipo, ki ne dela. Voda ne teče. Ampak sem prepričana, da tak fajn fant, kot ste vi, bo to rešil en – dve – tri. A, ne! A, ne!

PETER: Če se vam zdi, da sta vam dve stranki odpovedali, lahko pridete tudi v naše stanovanje, ker tudi pri nas iz kuhinjske pipe ne teče voda.

JANKO: No, pogledjte, pa boste povedali, ali je tesnilo, ali pa preprosto nekaj ne štima in voda iz zaenkrat še neznanih razlogov ne teče. Zihri ni tesnilo, vam rečem. Z vodo nam bodo zategnili zanko okoli vratu. Smrdi, srđi, pošteno smrdi!

VODOVODAR: Danes ste vi že peti, ki jim iz kuhinjske pipe ne teče voda. Mogoče je res vse skupaj nekam čudno. No, vsekakor je nenavadno. Razumem enemu, dvema, ma petim in vi ste šesti. In vse v tem okolišu, veste. Sem pokukal v omarico, preden sem prišel gor in tudi v omarici za vodo so neke nove prevezave. Dajte poklicat še firmo, ki vam vodo dobavlja. Da vam kdo slučajno ne šari po jašku, veste. Jih poznam tiče, ki kradejo vodo drugim. E, ja! Se kar malo *pripopajo* s svojo cevjo in flop, so že na vodi od soseda. *(v tistem se nekdo zadere s strani dvorišča)*

GLAS OD ZUNAJ: Kaj sem prav videla, da je pri vas vodovodar?

VODOVODAR: Aha, lepota skupnosti. Še prdnit ne moreš pošteno, da ga ne bi vsi zavohali!

ŠPELA: Ja, gospa Mojca, vodovodar je. Se mu mudi. Ne vem, če bo imel čas še do tebe.

GLAS OD ZUNAJ: Tudi meni v kuhinji ne teče voda. Povej mu, če slučajno ni slišal. Ste slišal gospod vodovodar, kaj sem rekla. Prosim, pridite še k meni, ko boste končal pri Mezgecevih.

PETER: In pri Stefančičevih!

GLAS OD ZUNAJ: O, se opravičujem vaše visočanstvo, da sem vas spregledala. In pri Stefančičevih.

PETER: Nisem niti slišal, kaj si rekla.

GLAS OD ZUNAJ: A, da ne, ti zagamani egoist in vohun.

ŠPELA: Gospa Mojco, vodovodar je slišal, kaj ste ga prosili. Nasvidenje!

VODOVODAR: Danes je prava gneča kuhinjskih pip, ki ne delajo. Kot, da bi se zmenile. Ha, ha, ha – a. Mogoče pa stavkajo. Ha, ha, ha, ha-a. ... No, poglejmo, a ne?! Mogoče bom pa pošast povlekel ven iz pipe. Ha, ha, ha, ha – a. *(Vodovodar si vzame ves čas tega sveta za odpiranje delovnega kasončka z orodjem, pa glasno brklja in žvenketa z orodjem, premetuje ga sem in tja. Na trenutke zgleda, kot da ne ve najbolje, kaj z vsem orodjem narediti. Žvižga, pa tudi kakšno besedo izmenja sam s sabo. Dobi pravo orodje in prične z delom.)*

MARTA: Gospod vodovodar, en listek vam je padel iz žepa. Zdrava voda (*nehote bere Marta ime z listka*). Vam ga dam med orodje.

VODOVODAR: Ni prav vljudno brati stvari, ki niso vaše. Kajne?

MARTA: Joj, se opravičujem, nisem hotela. Mimogrede mi je oko uteklo na listek, ki vam je padel iz žepa.

PETER: Zdrava voda?

ŠPELA: Nekam znano zveni, res. Janko?

JANKO: Ja, ja, res znano.

V vodovodnih ceveh nekaj zadoni. Bobnenje od znotraj preplavi prostor.

SILVA: Kavica. In nekaj domačega. Samo za vas gospod vodovodar.

Telefon zazvoni. Miha kliče ženo iz službe.

MARTA: Ja, halo? Miha, ja? Prideš prej in boš jedel večerjo. Aja, že kosilo. Ok, zmenjeno. Lupčka!

ŠPELA: A je Zdrava voda kakšno podjetje? ... A je to podjetje? ... Mi lahko odgovorite, vidim, da ste me slišali in se mi zdi, da me ignorirate.

VODOVODAR: Mene sprašujete?

ŠPELA: Ja, seveda, vas sprašujem. Kaj je to za ena stvar Zdrava voda? Janko?! A boš vprašal kaj, al' ne? Očitno gospod tu nekaj prikriva.

VODOVODAR: Ne bi vedel. Ma nič ne prikrivam.

PETER: Kako, ne bi vedel? Zakaj pa potem nosite njihovo vizitko naokoli?

VODOVODAR: Mogoče se je po pomoti znašla tam. Kaj pa jaz vem? Sem samo vodovodar. Popravljam pipe odtoke in pritoke in se za druge stvari ne brigam. Nekdo mi je dal vizitko in rekel, da naj ga pokličem. Da rabijo vodovodarje. Ogromno dela bo. Bom poklical jutri, pojutrišnjem, naslednji teden, ne vem? Ma lahko pokličete tudi vi, če vas tako zanima, kdo so. Še ena privat firma, ki bo mešala štrene in pobirala denar, so.

SILVA: Dajta pustit človeku, da dela svoje delo.

ŠPELA: Saj mu nič nočeva, samo pove naj nam, kaj je to za en hudič - Zdrava voda.

PETER: Ne morem se spomnit, kje sem že o tem slišal. A nekaj je na tem. Janko, a ti o tej stvari nič ne veš?

JANKO: Razmišljam.

PETER: No, kar razmišljaj. Mogoče se boš pa spomnil česa uporabnega, a?

MARTA: Zdrava voda? Sem prav slišala? Pravkar mi je Miha po telefonu rekel, da je imel naporen sestanek s predstavnikom iz podjetja Zdrava voda. Nisem čisto dobro razumela, kaj mi je hotel povedat. Bomo več zvedeli, ko bo prišel domov. Gospod vodovodar, zdaj vas pa res prosim, če pogledate, kaj je na stvari. Z mammo se nama malce mudi na eno pomembno obveznost. A, ne. A, ne.

VODOVODAR: *(prekine za hip z delom; čudna senca mu preleti obraz; voda prične kapljati iz kuhinjske pipe; v prostoru se prične čutiti nenavadna napetost)* Oho! Nekaj je pričelo kapljati. Vidite, ni nobene zarote nikjer. Slabo je bil zatisnjen ventil.

MARTA: Odlično! Sem vedela, da ste fant od fare! A, ne. A, ne.

ŠPELA: Aha! No, no, no, no! Zdaj pa na dan z besedo. Če je imel Miha sestanek z njimi in Miha dela na uradu za okolje in prostor, se pravi, da se tu zadaj nekaj plete. Vi gotovo veste. Janko, a ti misliš meni kaj pomagat v tej debati, ali ne? A te kar naenkrat ne zanima več voda?

JANKO: Pa saj sploh do besede ne pridem, ker ga ves čas napadaš. On zihr nič ne ve, je mala riba. Nehaj ga psihirati.

Voda v pipi prične malo hitreje kapljati.

SILVA: Ojoj, da ne bomo imeli poplave v kuhinji. Dajte no malo pazit. Kdo bo zdaj še brisal vodo po kuhinji?!

PETER: Nikar nas se zavajajte s tem kapljanjem. To počnete namenoma, zato, da nam ne bi bilo potrebno pojasnit, kako ste povezani z Zdravo vodo!

JANKO: Peter, kaj ga lahko nehate tako gnjaviti. Dajte ga lepo vprašat in vam bo verjetno tudi on lepo povedal. Kultiviran dialog je pomemben v današnji družbi in brez tega smo samo divjaki. No, gospod vodovodar, ker nas vse skupaj zanima, kako ste povezani s podjetjem Zdrava voda in kaj to sploh je za eno podjetje. Gospa Silva vam je kavo že prinesla, lahko se vsi skupaj usedemo za mizo in se pogovorimo.

PETER: Ma kakšen cigumigu je pa zdaj to! Zakaj naj bi sedel z njim za isto mizo? Sam ne čutim prav nobene potrebe po tem, da bi s temle sedel za isto mizo. Naj pove, kaj to je Zdrava voda in fertik, pika, končano. Pa kaj vam je, zdaj bi pa še debatirali in parlamentirali?! Dovolj je tistih, ki za masten denar parlamentirajo in nič ne odparlamentirajo! Mi smo ljudje konkretnega značaja in konkretnih dejanj? Še zadnjič vprašam, kakšno je to podjetje, Zdrava voda?

MARTA: Mudi se mi, prosim ne zadržujte ga, da popravi pipo. Zdravljenje matere Zemlje naju s Silvo čaka. Ne bi radi zamudili.

VODOVODAR: Kam gresta? *(videti je presneto presenečen, kot, da bi ga planet potrkal po glavi)*

PETER: O, gospod ima glas in celo zna govorit.

MARTA: Seveda zna, samo vi mu do besede ne pustite. Pa čisto ste ga prestrašili, ubogega revčka.

Iz pipe prične kapljati vedno bolj in bolj; kapljanje preide v močne curke vode; voda šprica na vse konce in kraje; nato spet kapljanje. Vse skupaj se zdi kot neka skrivna abeceda, ki jo razumejo le vpleteni v zgodbo.

SILVA: Jój! Dajte no nekaj hitro naredit. Vse je mokro. Vsi smo pošpricani.

PETER: Zarota je to! Zarota!

GLAS OD ZUNAJ: Kaj se dogaja pri vas? Zakaj kričite? Peter, kaj si naredil Mezgečevim?

PETER: Babura zmešana, utihni. Nič jim nisem naredil saj nisem morilec družinskih članov tako kot ti!

GLAS OD ZUNAJ: O, ti presneti ... , zdaj se obujem in ti pridem iz ust iztrgat tisti tvoj nagnusni jezik, ki govori same laži.

PETER: O, ti, kar pridi. Tukaj te čakam z nabrušenim nožem.

GLAS OD ZUNAJ: Še prej pokličem v norišnico, da ti rezervirajo posteljo do konca tega stoletja!

MARTA: Dovolj! Dovolj! Ne bomo se skregali. Že tako je preveč nasilja na tem našem ubogem planetu in ni mam potrebno tega še dodajat. Uboga mama Zemlja. Danes ti bomo pomagali, boš videla, da ti bo bolje. Bodimo strpni. Gospa Mojca, tukaj pri nas je vse v redu. Ni vam treba hodit k nam. Bo vodovodar kmalu dol pri vas.

Iz pipe prihaja cela paleta možnih vodnih izlivov – od kapljanja, nežnega do gostega, do močnih curkov vode, pa rahlih v alternaciji s kapljanjem. Voda šprica na vse konce in kraje. Počasi so skorajda vsi mokri. Atmosfera v kuhinji se gosti, nad njih se spusti čudno razpoloženje. Ne vejo več, ali so še v kuhinji, ali jih je voda hipnotizirala. Pričnejo plesati nekakšen čuden vodni ples. Govorica postane neartikulirana, sčasoma samo glasovi. Vedejo se malce animalično.

KUHINJSKA PIPA: Vse gre narobe! Vse! (*histerična pipa ni nič kaj prijetna družba in njena histeričnost se samo še stopnjuje*) Ti! (*pokaže s prstom na vodovodarja, ki se ga, vsaj izgleda tako, hipnoza ni dotaknila*)

VODOVODAR: Jaz?

KUHINJSKA PIPA: Prav ti, ja.

VODOVODAR: (*hoče nekaj reči, a ga curek voke oblije*)

DRUGO DEJANJE

MIHA: Doma sem. Utrujen na smrt. Vsega imam dovolj! Teh lobistov in podrepih direktorjev in politikov, ki silijo fris tja, kamor mu je najmanj mesto in polpismenih ljudi, ki ne znajo še osnovnega dopisa napisat. D – O – V – O – L – J!!! (*bolj zase kot za druge*) Pa kam gremo? Kam mi kot družba gremo? (*Nekje sliši teči vodo. Se napoti proti kuhinji. Miha vstopi v kuhinjo in zagleda neljubi mu prizor. Res, da je prizor precej bizaren, a Mihi ni do smeha. Čisto nasprotno. Situacija ga precej razjezi, ker v kuhinji zagleda neme ljudi, poplavo in zmedenega vodovodarja s francozem v roki. Kar je pa še najbolj čudno od vsega, kar naenkrat se od nekje, ne, ne, od nekje, izza umivalnega korita, pojavi seksi mladenka s čudnimi očmi. Prične se mu vrteti.*) Kaj za vruga se pa tukaj dogaja? A ste vsi vi poblazneli, ali kaj? Kaj je zdaj to?

GLAS OD ZUNAJ: Spet slišim dretje iz vašega stanovanja. Malo me skrbi za vas, veste gospa Marta, ker ta Peter ni dobra družba. Vohljaču jaz še po hodniku ne bi pustila, kaj šele v stanovanje? (*ker nihče takoj ne odgovori*) Je vse v redu pri vas? Bom prišla mimo preverit, bo najbolje. Res me skrbi za vas.

MIHA: (*te besede iz zunanosti Mihi dajo zagon, da pred popolno hipnozo še nekaj reče, ker sosede Mojce si res ne želi v stanovanju. Že vsi tej, ki jih vidi pred sabo, so za njega v tem trenutku čisto preveč*) Ne, v redu je gospa Mojca. Vse je v redu. Jaz sem iz službe prišel malo slabe volje. Ni vam treba hodit k nam. (*sam zase*) Sploh ne vem, zakaj se ji nekaj prilizujem. Kaj pa njo sploh briga, kaj se dogaja pri nas. Zase nas se briga, babura opravljiva!

GLAS OD ZUNAJ: O, gospod Miha, samo, da ste doma. Sem se že ustrašila, da bo Peter kaj naredil vaši družini. ... Kje, pa je Peter? Nič se še ni oglasil. To je pa sumljivo. Mogoče bi se pa le oglasila pri vas v stanovanju? A? To, da peter ne gobezda, je res zelo zanimivo? Pridem gor?

MIHA: Ne! (*še sam se ustraši tona svojega glasu*)

GLAS OD ZUNAJ: No, potem pa ne! Očitno si ne želite moje pomoči! Pa naj vas zmešani Peter vse zmelje v mleto meso. Sploh vas ne bom pogrešala! Pha!

MIHA: Kaj se tukaj dogaja? Kaj je pa z njimi? Zgleda, kot da so hipnotizirani.

KUHINJSKA PIPA: Kaj tako sva se zmenila?

MIHA: Prosim?

KUHINJSKA PIPA: Ne govorim z vami! No, še ne. Pridete na vrsto kasneje.

MIHA: Kdo pa ste sploh vi?

KUHINJSKA PIPA: Tišina. Nimate besede!

MIHA: V moji kuhinji imam besede takrat, ko se mi zazdi!

KUHINJSKA PIPA: No, zdaj je nimate!

MIHA: Kako ste prišla ven iz korita?

KUHINJSKA PIPA:: Vam se blede! Vidite, zakaj nimate besede!

MIHA: Prav nič se mi ne blede. Jasno sem videl, da ste prišla iz pomivalnega korita.

Kok kakšna žaba. Kdo ste sploh vi?

KUHINJSKA PIPA: Kuhinjska pipa.

MIHA: Kuhinjska pipa? Kakšen štos je zdaj to?

KUHINJSKA PIPA: Zdaj pa utihni? Z vodovodarjem imam par pomembnih stvari za rešit. Ti prideš na vrsto kasneje.

Miha se prične približevati Kuhinjski pipi in njej to vsekakor ni prav nič všeč. Ko je že skoraj čisto blizu nje, Kuhinjska pipa iz rok vodovodarja pograbi francoza in z njim mahne Miho po glavi. Ta se onesvesti.

KUHINJSKA PIPA: Da se midva zdaj v miru malo pogovoriva.

GLAS OD ZUNAJ: Je vse ok tam zgoraj? Sem slišala tresk.

Kuhinjska pipa odpre vrata omare pod pomivalnim koritom in iz nje prideta dve prekrasni mladenki, ki sta v popolnoma enaki obleki kot naša glavna Kuhinjska pipa. Že takoj dobimo občutek, da sta dve dami njeni pomočnici oz. takoj nam je jasno, kdo je tukaj glavni.

KUHINJSKA PIPA: Utišajta tisto kričavo spako tam zunaj. Ušesa me že pošteno bolijo od tega vtikanja njenega nosu povsod tam, kje je nihče noče. Radovedna je pa dovolj in preveč, da nam poruši plan.

KUHINJI PIPI: *(Vedno govorita skoraj istočasno. Govorita z istimi besedami, ena v zelo kratkem razmahu z drugo) Seveda! Že kapljava dol! (Ja, kot ste že opazili, je njen govor precej suhoparen. Odplavata skozi vrata.)*

KUHINJSKA PIPA: *(Vodovodarju) Kako sva bila midva dogovorjena? A?*

VODOVODAR: Nimam pojma.

KUHINJSKA PIPA: Kako, nimaš pojma? Ali si sedel na ušesih, ko sva se dogovarjala?

VODOVODAR: Ne. ... Hm. ... Mislim, da nisem sedel na ušesih. ... Bolj sem mislil, da se mi blede. ... Približno tako, kot se mi zdi zdaj, da se mi blede. ... Da sanjam. ... Kaj sanjam?

KUHINJSKA PIPA: Sprašuješ mogoče mene?

VODOVODAR: Mislim, da ja, ampak nisem prepričan. Malo me boli glava. ... Vrta se mi. ... Mogoče bom zdaj, zdaj bruhal.

KUHINJSKA PIPA: Da mi ne boš v kuhinjsko korito bruhal, ti človeški osebek nesposoben se zmenit ničesar!

VODOVODAR: Jap, bruhal bom! *(steče verjetno, predvidevamo, v WC bruhat. Nazaj pride kar kmalu.)* Ok, zdaj sem bolje. Ampak še vedno ne vem, ali haluciniram, ali ne.

KUHINJSKA PIPA: Zmenjena sva bila, da poskrbiš za vodo.

VODOVODAR: Ja, lej, oprost. Sem mislim, da te sanjam. Taka lepa, mlada, pohotna in jaz sam zvečer doma. In ti si se prikazala iz kuhinje, vsa lepa, mokra, v zapeljivi

oblekici. Srce mi je tako bilo in potil sem se kot Niagarski slapovi in v hlačah je bilo toplo in potno in sploh pojma nisem imel o čem govoriš, ker nisem poslušal. Kaj ti mene razumeš? Jaz sem v tistem trenutku razmišljal vse kaj drugega kot to, kar si ti govorila. V bistvu sploh ne vem, o čem si govorila. Saj me razumeš, a ne? Vse, kar sem hotel je to, da bi se ti približal in se te dotaknil in te pobožal po teh tvojih dolgih nogah. Daj, razumi me prosim?!

KUHINJSKA PIPA: Seksistična golazen! Gledali in dotikali bi se nas, kaj?

VODOVODAR: Vidiš, kaj delaš iz mene? Se že potim! Srce mi tolče kot podivjano in to samo zaradi tebe.

Kuhinjska pipa ga nalahno udari s francozem po glavi. Vodovodar trešči po tleh. Ampak se premika. Nekaj ječi, pa ne razvozlamo, ali od strasti, ki jo v tem trenutku čuti do Kuhinjske pipe ali od bolečine. Kuhinjski pipi se niti najmanj ne smili, prav nobenega obžalovanja ne čuti. V kuhinjo prideta Kuhinjski pipi. Delo sta opravili. Res je, nobenega glasu ni več slišati iz dvorišča. Nič ne govorijo med sabo, sporazumejo se z gestami in obrazno mimiko. Kuhinjski pipi dvigneta vodovodarja na noge.

KUHINJSKA PIPA:: Zdaj me pa dobro poslušaj.

VODOVODAR: Jaaa?

KUHINJSKA PIPA: Dogovorila sva se, da na firmi ...

Ostali se pričnejo zbuhati iz omotice. Miha prvi. Zagleda Kuhinjsko pipo in se ji prične približevati. Gre do nje, hoče ji potegniti iz rok francoza, Pipa dvigne roke, Miha pristane s svojimi na njenem oprsju. Iz omotice se seveda v tistem trenutku zbudi Marta.

MARTA: Miha!!!

MIHA: Tale me je malo prej treščila po glavi!

MARTA: Pa še kaj!

KUHINJSKA PIPA: Pa saj ne morem verjet! (*Zažvižga. Iz omarice pod koritom prideta nazaj na plano dve mladenki – Kuhinjski pipi. Vsi ostrmijo.*)

PETER: Pa kaj za vruga je zdaj to ...

SILVA: Kdo ste pa vi?

MARTA: Kaj s sabo domov si jo pripeljal?

MIHA: Koga?

MARTA: To *plavušo*.

MIHA: Sploh pojma nimam, kdo je. Ko sem prišel domov je že bila tukaj. Vsi ostali ste bili popolnoma negibni.

MARTA: Kaj pa blebetaš neumnosti. Negibni?! Pha! Si mislil, da sva s Silvijo že šli na delavnico, kajne?

MIHA: Kaj pa kvasiš, žena? Še klical sem te, da pridem domov. Zakaj bi potem pripeljal neznano mladenko s sabo domov?! Vidiš, blede se ti. Negibni ste bili, vam pravim in verjetno ti je to zmešala kakšne končiče v glavi?

MARTA: Kaaj?

Marta in Miha se pričneta kregati. Vmes poseže Silva, ki je še čisto omotična. Peter jo skuša poljubiti, še sam ne ve zakaj, a omotičnost nanj deluje hormonsko, očitno. Špela Janka povleče za rokav. Čeprav jo daje grozen glavobol, je še toliko pri močeh, da ve, da se mora z Jankom nekaj pomeniti.

ŠPELA: Veš česa sem se spomnila ob vsem tem trušču in grušču? Da si mi nedavno nazaj nekaj mimogrede omenil firmo Zdrava voda. Torej jih poznaš?

JANKO: Kaj sem ti? Nikoli.

ŠPELA: O, ja, pa si. Dobro se spomnim, ker sem te še vprašala, kaj se dogaja. Se spomniš, razlagal si mi o nekih odlokih, ki se potihoma sprejemajo, da od zdaj dalje z

vodo res ne bo več heca in, da bomo, če bojo to sprejeli, bolj žejni kot ne in, da se je treba proti temu boriti. Se spomniš?

JANKO: Ma, kaj pa govoriš? Sploh se mi ne sanja, o čem ti zdaj nakladaš. Ne, prvič slišim za Zdravo vodo. In zdaj mi daj mir.

ŠPELA: Ma, dragi moj, seveda, tako na lahko me ne boš odpravil stran. Prepričana sem, da si mi o tem pravil in prepričana sem, da veš več, kot poveš.

KUHINJSKA PIPA: *(prične govoriti glasno in njen zvok se popači v zvoke, ki prihajajo iz globin vode; glas valovi in doni, buči)* Janko! Klemen! Slabo sta si vse to zapomnila!

Janko in Klemen (vodovodar) ostaneta popolnoma brez besed. Vsi ostali se zatresejo ob zvokih, ki prihajajo kuhinjski pipi iz ust. Od sebe pričnejo oddajati čudne zvoke. Kot da bi skušali govoriti v vodi. Kuhinjska pipa takoj zatem na pomenek pokliče Kuhinjski pipi. Ko zaključijo se Kuhinjski pipi obrneta proti vsem ostalim, ki naenkrat utihnejo. Bulijo vanje. Kar naenkrat se zdi, da se v njih prične pretakati voda, odnaša jih s seboj. Nosi jih po prostoru. Kuhinjski pipi odideta nazaj, od koder sta prišli.

Na vratih zoprnno pozvoni hišni zvonec. Ker nihče ne odpre takoj, le-ta tuli in tuli do onemoglosti. Glasno, špičasto zoprnno zvonjenje prebudi iz blodenj vse prisotne v kuhinji. O kuhinjski pipi zaenkrat ne duha ne sluha več.

SILVA: Že grem, že grem. Takoj. Evo me, sem že pri vratih. Odpiram. Samo prenehajte pritiskati na zvonec, prosim vas. Glavo mi bo razneslo. ... Dober dan. Želite?

MAKS: Dober dan! Sem Maks Višinski, pospeševalec prodaje pri uglednem podjetju Zdrava voda.

SILVA: Kaj? Kje?

MAKS: Sem Maks ...

SILVA: Sem slišala, ja. Kaj pa delate tukaj? Pri nas doma? Iz podjetja Zdrava voda?

MAKS: V dopisu, ki ste ga podpisali in mi ga vrnilo, je bil naveden tudi datum mojega obiska pri vas. In ta datum je točno zdaj! Lahko vstopim?

MIHA: Kdo je?

SILVA: Maks. (*Maksu*) A se nisva mogoče midva že nekje videla? Nekam znani se mi zdite.

MIHA: Maks, kdo?

SILVA: Maks iz podjetja Zdrava voda. Zdaj bomo končno lahko izvedeli, kaj je to skrivnostno podjetje Zdrava voda. (*Silva se spomni, kje ga je že videla in vse skupaj ji ni prav nič všeč*)

Zdi se, da so nekateri obrazi prisotnih prebledeli.

MAKS: Kot že rečeno gospe na vratih, en lep dober dan vsem. Naj se predstavim še vam, torej, sem Maks Višinski, ker rast profitov gre vedno v višino, kajne, ha-ha, ha-haaaaa.

ŠPELA: Zakaj se mi zdi zdaj ta smeh že nekako sumljiv.

MIHA: Vi se od nekdanj tako smejete?

MAKS: (*ga očitno popolnoma vrže iz tira med hvalisavo predstavitevjo lastnih sposobnosti*) Kaj?

ŠPELA: Kaj vi se od nekdanj tako smejete, ali je to kakšna poslovna metoda prodaje?

MAKS: Ne razumem. Kaj ima smeh opraviti z mojo nalogo pri vas.

PETER: Pusti ga, da pove do konca. Bomo končno izvedeli, o čem teče beseda v podjetju Zdrava voda.

JANKO: Kdo vas je pa poklical sem?

MAKS: Kakšen nered od ljudi! Še predstavil se nisem pošteno, pa ste že planili po meni kot kakšno krdelo podivjanih hijen, ki mi bo zdaj zdaj skočilo za vrat in zagrizlo v moje

mehko tkivo na vratu in naredilo rano iz katere bo pričela brizgati sveže rdeča, topla, sladka kri ...

MARTA: Zdaj se pa ustavite! Dovolj! Kaj vam pa je? Kako se pa obnašate. Saj vam nihče nič noče, samo zanima nas, kaj počnete tukaj pri nas.

MAKS: No, kot rečeno (*popolnoma zbran, kot je bil ob prihodu v hišo*) sem tukaj zato, ker ste na moj naslov Maks Višinski, podjetje Zdrava voda, Na sušnem 24, poslali podpisano izjavo, da pristopate k podjetju Zdrava voda in mu dovolite upravljati z vašo pitno vodo v stanovanju.

Tišina.

MARTA: Kdo vam je to poslal?

SILVA: Kdaj smo vam to poslali?

MIHA: Nemogoče, da bi vam to poslali. Se niti spomnim ne, da bi kaj takega podpisovali.

MAKS: Ja, mogoče niste videli, ker ne berete drobnega tiska na dopisih, ki vam jih pošilja vaše sedaj matično podjetje, ki vam obračunava vodo.

SILVA: Torej, kaj smo podpisali?

MAKS: Na dopisu matičnega podjetja je bilo poleg še nešteto drugih vprašanj, tudi vprašanje, če želite zamenjati operaterja za vodo in s končnim podpisom ste podpisali tudi privolitev v zamenjavo. Preprosto, a ne? Vse na enem mestu. Za zniževanje stroškov. Varčevanje s papirjem. Varčevanje s časom, kar je pri nas splošni delovni moto.

PETER: Tudi jaz sem ta papir podpisal.

MAKS: Odlično! Predvidevam, da živite v bližini, ker ste v copatih. Ko opravim pri tej družini, grem še do vas in to bosta dve muhi na en mah v tem bloku. Ste videli, da

moto prihranite čas, deluje? Nadvse sem navdušen nad vami! Nadvse! Prav vzhičen sem! Lahko bi kričal od vzhičenja in zanosa!

MARTA: Prenehajte! Dovolj! Tako piskate, da mi bodo bobenčki popokali.

MAKS Gospod ... kako vam je ime (*sprašuje Petra*)? Če želite, lahko prisedete skupaj z mani, da ne bom potem pri vas še enkrat vsega razlagal. Saj veste, kajne, moto ...

PETER: Ja, ja, prihranimo čas.

MAKS: Odlično! Priden! Ste bili odličen učenec v šoli, kajne?

PETER: Ok, zdaj je pa dovolj te zajebancije in cukrastih besed. Kaj je to za en nateg? Kakšen podpis? Kakšna menjava vodovodnega podjetja? A je to, da nam iz pip v kuhinji ne priteče voda, povezano s to menjavo in vašim današnjim obiskom tukaj?

MAKS: To, da vam voda ne teče iz kuhinjskih pip je mogoče samo posredno povezano s tem. Veste, vzrok še raziskujemo. Mislimo, da se je nekdo pritihotapil v naše omrežje in zdaj nam nagaja. No, takole med prijatelji, zdaj nas izsiljuje.

SILVA: To bo torej ta v črno oblečena kreatura s kapuco na glavi, ki kolovrati po našem dvorišču. Nekdo res prevezuje cevi iz ene na drugo.

Zopet se zaslišijo čudni doneči glasovi iz kuhinjskih cevi.

PETER: Kaj pa blebetate? A je to kakšen poceni štos? Skrita kamera? Kaj se pa greste! Jaz nisem zamenjal vodovodnega operaterja.

GLAS OD ZUNAJ: Kaj slišim, spet dretje pri vas? Ne bo miru danes, kaj? Pošten človek bi rad v miru prebral kakšno knjigo, pa ne gre. Peter, kjer se pojaviš ti, je vedno sama zgaga. Utihni takoj, drugače pridem na vrata in potem boš videl, kaj se pravi imet opravka z mano. Pa vodovodarju reči, da naj pride še k meni. Kaj pa dela toliko časa pri vas, a?

PETER: Če ne utihneš takoj, babura zmešana, bom jaz pričel dol in ti zavil vrat kot puranu!

GLAS OD ZUNAJ: Ja, ja, samo groziti znaš. In vohunit po dvorišču. Za drugo si pa itak nesposoben.

Petru se skoraj popolnoma utrže film. Vsi, razen Janka, Klemna in Maksa ga mirijo, da ne zdirja ven iz stanovanja do gospe Mojce. Medtem, ko vsi držijo Petra na vajetih, se od nekod zopet pojavi Kuhinjska pipa.

KUHINJSKA PIPA: Dečki zlati, zdaj pa tako.

Janko in Klemen zreta nepremično vanjo, opazimo, da Janku gospodična ni neznana. Maksu pade čeljust s pantov, jezik se mu odsvaljka ven iz ust in drobena kapljica slina spolzi po spodnji ustnici.

KUHINJSKA PIPA: A je res težko si zapomnit kratek dogovor med mani? A, fanta? A je to tako težko?

KLEMEN: Ma, jaz se opravičujem, ma sem mislil, da je to štos. Zadnjič sem bil malo pijan, pa se mi je zdelo, da pač v sanjah vidim tako seksi punco, ki govori z mano v moji kuhinji. Saj veš, ne, kako je. Samski moški v najboljših letih, ki neuspešno išče punco že milijon let in potem se mu neke noči, ko se še vedno na pol pijan sredi noči zbudi, ker ga žeja v grlu in si hoče iz pipe natočit kozarec vode, kar naenkrat pred njim pojavi seksi beyba. Torej, ni bil pijanski privid? Ti torej obstajaš?

JANKO: Si rekla, da boš počakala še nekaj dni, da uredim vse v zvezi s Zdravo vodo.

KUHINJSKA PIPA: Ja, sem rekla. Pa se že mudi. Zdrava voda je hitrejša od tega tvojega hipi ritma, ki se ne premakne v nobeno smer. Ni več dosti časa, zadevo je treba uredit, prede ta Visočnik ...

JANKO: Viševnik.

KUHINJSKA PIPA: Kakorkoli ... vse uniči. Pogodb imajo zbranih že toliko, da postajamo počasi že popolnoma nemočni. Poti nazaj več ni. Še dobro, da so fantje, ki niso v pijanskem deliriju sanjali in se zraven potili, sabotirali cevi. Mogoče smo jih tako vsaj za kratek čas ustavili.

KLEMEN: Ja, povej, naredim.

JANKO: Ne smemo hitet. Hitenje so napake.

KUHINJSKA PIPA: Pa saj nikamor ne hitimo, saj smo ves čas na mestu. Medtem pa oni hitijo in nas prehitevajo. Kaj bi pa ti še delal in čakala? Kaj? Na koga? A se bom jaz borila za tvojo vodo ali se boš ti. No, jaz se v bistvu borim sama zase, zate me prav kaj veliko ne briga. Si samo vmesni člen.

KLEMEN: Kot sem že rekel, sem bil zadnjič, ko sem te prvič videl

KUHINJSKA PIPA: Skrajšaj, vse to že vemo.

KLEMEN: Ok, oprosti ... skratka, ja, pozabil sem, o čem se gre. Lahko ponoviš še enkrat. Obljubim, tokrat si bom zapomnil.

KUHINJSKA PIPA: Torej. Ponovim, a to bo zadnjič, da ponavljam. ... V sindikatu kuhinjskih pip smo pipe sklenile, da nam je, prvič dovolj otipavanja in drugič, ne bomo dopustile, da bi nekdo predpisoval, kakšne moramo bit, kako se moramo obnašat, kako moramo izgledat in kako delat. Jasno? In, ja, o otipavanje kuhinjskih pip je nekaj najbolj sprevrženega, ogabnega, nasilnega, kar se nam dogaja že leta, desetletja. In zdaj je napočil čas, da bo tega dovolj. Pa se vidva zavedata, kako se nas v kuhinji otipava? In s kakšnimi rokami? Ogabno! Gravža! Redki so prebivalci, ki so snažni, prijazni, nežni, razumevajoči. In kot da otipavanje ni dovolj, ne! Nekdo bi rad predpisal, kakšne naj bomo. Ha! Nezaslišano arogantno in ošabno! Nikoli! Nikoli! Nikoli ne bomo pristale na to, da bomo take kot bo nekdo rekel, da moramo biti! Pika!

KLEMEN: Oprosti, ma jaz ne vem, če prav dobro to, kar ti zdaj govoriš, razumem. Kaj vas moti? Ko vas otipavamo? Pa kdo za vruga vas otipava. Odpreš pipo, naštimaš hladno – toplo – mlačno, narediš, kar maš, zapreš pipo. Fertik!

KUHINJSKA PIPA: Ja, ja, natanko tako, fertik! Fertik bo tega vašega obešanja na pipo, vlečenja ven iz cevi z mastnimi rokami od nagravnega golaža, ali pa sladke roke od figove marmelade in prsti polni čokoladnega namaza in malomarnih ljudi, ki vse te madeže pustijo na pipi in potem tam gnijejo in se zasušijo in jih je potrebno drgnit dol z ostro stranjo gobice. Kaj se tebi sanja, kako je to zoprno! In potem se najde še nekdo, ki napiše petsto alinej o tem, kako mora kuhinjska pipa zgledat! MORA! Zakaj? Zdaj bo tega dovolj. Same se bomo odločale, kakšne bomo. Če vam bo prav ali pa ne! Koga briga! Boste pa brez vode! Aja, saj brez vode boste že prej, ker vam jo bodo taki Maks kot je ta zaklenili. Ha, ha, ha, ha – a!

JANKO: Zakaj se Maks smeje enako kot ti?

KUHINJSKA PIPA: Zato, ker ...

KLEMEN: Pa saj ste samo pipe! Iz kovine ali plastike.

KUHINJSKA PIPA: Kaj se ti zdim kot pipa iz plastike ali kovine?

KLEMEN: No, ti ne, ampak verjetno vse ostale, ja. Ti si verjetno nekakšna pomota, mutacija, ki se je zgodila zaradi neznanih razlogov.

KUHINJSKA PIPA: Utihni!

KLEMEN: Ok, kot rečeš. Ma ne vidim prav veliko smisla v tem. Veš.

KUHINJSKA PIPA: Če ga ti ne, ga pa jaz. In ogromno nas je, ki mislimo enako in zato smo ustanovile sindikat in zdaj hočemo svoje pravice nazaj.

JANKO: Ok, dovolj čustev. Bodimo racionalni. Obljubil sem ti, da ti bom pomagal, če ti pomagaš meni s to Zdravo vodo.

KUHINJSKA PIPA: Ja, ampak ti si s to Zdravo vodo nekaj zapletel in zdaj ne veš, kako bi se izmazal, kajne?

JANKO: Kaj?

KUHINJSKA PIPA: Pa kaj tebi ni jasno? Me smo vsepovsod. Ga skoraj ni prostora, da nas ne bi bilo. Vse slišimo in vse vidimo.

JANKO: Ok, v redu. In kaj zdaj?

KUHINJSKA PIPA: Ja, kaj zdaj? Ti povej? Na čigavi strani boš sedel? Na naši ali njihovi?

JANKO: Na svoji!

KUHINJSKA PIPA: Ja, ja, bla, bla, bla in ta vaš individualizem. Na katerem stolu boš sedel?

JANKO: Stvar je taka! Pogoji, ki nam jih hočejo vsiliti so popolnoma nesprejemljivi ...

Hrušču in trušču v ozadju ni videti konca, a Maks se na koncu le odloči, da bo z glasnim krikom to noro divjanje prekinil in opravil delo, zaradi katerega je prišel na dom Mezgečevih. Kot je zdaj že vsem nam znano, časa se ne zapravlja po nepotrebnem in Maks se tega še kako dobro zaveda. Kuhinjska pipa se čudežno zlije z lijakom in predmetom – pipo, nad pomivalnim koritom. Janko je vidno vznemirjen. Špela ga opazuje. Vse skupaj diši po sumljivih poslih.

MAKS: Zdaj pa tišina! ... Tišina! ... *(vsi utihnejo)* Rad bi opravil delo, zaradi katerega sem prišel danes k vam. Prosil bi vas, da se posedete. Iz aktovke bom vzel z vaše strani podpisani obrazec in skupaj bomo preučili naše nadaljnje korake. V redu?

MIHA: Me prav zanima, kdo je ta papir podpisal. Ja, ja, kar povlecite papir na plano. Da bo tega misterija s podpisnikom končno konec.

SILVA: Ja, kdo, kdo ga je podpisal, ti! Saj samo ti podpisuješ papirje v tej hiši. V 21. stoletju in sredi civilizirane Evrope tak patriarhat.

MIHA: Oh, daj no, Silva, o čem pa blebetaš! Same neumnosti iz tvojih živo rdeče našminkanih ust. Dobro veš, da to ni res.

SILVA: Aha, moje rdeče našminkane ustnice te motijo, kaj? Naj dam ruto čez glavo? Tako kot se zdaj to dogaja, saj veš, kje?

MIHA: Zdaj pa ne dramatiziraj! Ker mi nismo, saj veš kje in zato nimaš čisto nobene potrebe po ruti čez glavo. ... Čeprav, kdaj pa kdaj to sploh ne bi bila tako slaba ideja!

SILVA: Mačističen gnoj!

MARTA: Dovolj! Oba! ... Otroka!

MAKS: No, pa ga imamo. Na mizo ga bom položil in bomo šli skupaj čez vse alineje, da ne bo kdo potem rekel, da je bil zaveden v stvari, ki jih ni hotel podpisat, kajne? Tako kot se to zelo rado dogaja. Veste, potem pa ljudje pljuvajo po pisarni, pa kričijo v slušalko, ali pošiljajo pisma z zelo neprimerno vsebino. Kaj naj jaz? Je treba prebrat vse, ne samo prvih par stavkov. Ja, ja, ja, dragi moji, tudi droben tisk je potrebno prebrat! Ja? Ja. No, to vam polagam na dušo. To je koristna informacija in ne ena izmed tistih fake, ki jih je polno povsod. Ne? Ja? *(V trenutku, ko Maks to izreče se na papir zakadijo Miha, Silva, Marta in Peter. Prerivajo se, odrivajo eden drugega, ker vsak bi rad prvi videl, kdo je podpisan in kaj piše.)*

Ste pripravljeni na branje pravil; obveznosti in dolžnosti podjetja in stranke?

MIHA: Ne! Najprej bi rad vedel, kdo je ta dokument podpisal in, če je podpis verodostojen, bomo pričeli z branjem pravilnika. Di takrat me prav eno figo briga, kaj piše v teh vaših papirjih. Pokažite podpis!

VSI OSTALI: *(pričnejo skandirati)* Pokažite! Pokažite! Po-ka-ži-te! Po-ka-ži-te! Po-ka-ži-te! Po-ka-ži-te! Po-ka-ži-te! Po-ka-ži-te! Po-ka-ži-te! ...

MIHA: Dovolj bo! Dovolj! Ušesa me bolijo! Saj nismo na fuzbal tekmi.

GLAS OD ZUNAJ: Kaj se pa tako derete? Kaj se dogaja? Peter???

PETER: Utihni, babnica zmešana!

MAKS: Tukaj je podpis.

MIHA: Silva!!! ... Silva??? ... Zakaj je na papirju podpisana Silva??? ... Silva?

SILVA: *(se samo precej bedasto nasmiha, se prične šminkati, si popravlja frizuro, krilo, vleče gor žabe, gre v kuhinjo po kozarec vode, grgra, si prične prepevati ... uprizori pravi mali solo šov in, če ne bi bila situacija tako nemogoče zapletena, bi lahko v njenem šovu še uživali, pa čeprav pozoren gledalec takoj opazi, da je pod krinko tega šova ena ogromna nervoza, ki bo verjetno vsak čas eskalirala v nevrotičnem izbruhu)* Jaaaa! Ja! Ja!

Ja! Jaz sem podpisala. In potem, kaj? Kaj pa je to kaj takega? Saj sem tudi jaz del družine, ali nisem? Kaj? Sem ali nisem? In, ker se mi zdi, da sem, to pomeni, da lahko sem pa tja tudi kakšen dokument podpišem in se tako še bolj počutim del družine. Enakopraven del družine! Da ne bo pomote! A, ne? Ali se mogoče motim in ne bi smela ničesar podpisat? In bi morala živeti v samoti in izolaciji? In se skrit v sivino kavča in tam čakati na smrt (*je groteskno teatralna in v gestikulaciji in pačenju baročno pretirana, prava glumica*).

MIHA: O, zdaj pa pretiravaš!

SILVA: Čisto nič ne pretiram. Vsi me imate za nek privesek in pika.

PETER: Zdaj pa nehaj cmerit! Za vodo gre! Ok, si podpisala. Gremo dalje.

ŠPELA: Kaj se pa ti vtikaš, ker te prav nič ne briga.

GLAS OD ZUNAJ: Kaj bo že enkrat konec tega kričanja, ali ne. Se trudim poslušati oddajo o spremembah pri dobavi vode a zaradi vašega dretja nič ne slišim!!!

JANKO: Ah, dajte no mir s tem vašim oglašanje. Zaprite se v stanovanje in pika. Kaj se sploh vtikate v stvari, ki vas ne brigajo.

MIHA: Umirimo se. Usedimo se in nam bo gospod prebral, kaj piše v drobnem tisku, ki ga je **SILVA** očitno pozabila prebrat.

SILVA: Je mladenič, ki je prišel na dom rekel, da drobnega tiska ni potrebno brati, ker v njemu piše vedno eno in isto – pogoji poslovanja, pač. In zato nisem brala. Če mi tega ne bi rekel, bi vse prebrala.

MIHA: Ja, seveda bi.

SILVA: Ti, ti, zet nehvaležni. Z mano ...

MARTA: (*potegne Silvo na stol in jo posede, ter ji prekrije usta*) No, preberite, kaj nas čaka.

MAKS: Pa pričnimo. Končno! Ogromno neprecenljivega in nepovratnega časa sem že izgubil tu pri vas. Pa gremo. 1. točka: Vodo vam bo od 1.11. dalje dobavlja podjetje Zdrava voda. 2. točka: voda ni več smatrana za javno dobro, ampak za tržno blago in je

zato podvržena tudi novim normativom in predpisom. 3. točka: vsakemu prebivalcu pripada določena količina vode. Ob porabljeni mesečni kvoti se voda avtomatično prekine do naslednjega meseca. 4. točka: vodo se ne obračunava več v litrih ampak najmanjši merski enoti – kapljici. Kapljica vode je ovrednotena na 0,003 eur. 5. točka: urnik, kdaj v dnevu bo tekla topla, kdaj hladna in kdaj mlačna voda bo objavljen za vsak teden posebej. Voda bo na razpolago tudi velikim korporacijam v občini, ki so zaradi svojega lastniškega vložka v prednosti pri porabi vode. Urnik vode bo torej ob ponedeljkih usklajen z njihovim planom in nato posredovan vam. V slučaju, da bo poraba tople vode s strani večinskega lastnika večja od predvidene, se gospodinjstvom že vnaprej opravičujemo in naznanjamo, da imamo v takih primerih sklenjeno dolgoročno pogodbo z elektro podjetjem in plinovodi, da vam v tem tednu elektriko ali plin obračunajo po nižji tarifi, kajti vodo bo v tem primeru potrebno ogrevati. 6. točka: poleg vode se obračunavajo naslednji stroški: čiščenje cevi, namestitvev ustreznih pip po normativih Evropske unije in vzdrževanje slednjih ...

KUHINJSKA PIPA: Tega ne bomo nikoli dooo-puuu-stiii-leeee! Izza pomivalnega korita stopijo vse tri pipe, Kuhinjska pipa in Kuhinjski pipi. Pričnejo plesati bojni ples kuhinjskih pip.

Dovolj je tiranije otipavanja na delovnem mestu! Dovolj je predpisovanja, kakšne moramo biti, da bomo ustrezne! Dovolj! Take kot smo, v nešteti modelih in barvah in materialih smo popolnoma odlične in perfektno in ne potrebujemo bistrournih glav, ki predpisujejo, kakšne moramo biti! Upor! Upor! Upor! Janko ... se boš oglasil ali ne? Da vidimo, na čigavi strani si?

ŠPELA, PETER: Janko??!! Kaj imaš pa ti z njimi?

MAKS: Janko??!! Kaj? Kako?

JANKO: Ne .. saj nisem ... samo, no, kako naj povem ... v bistvu je stvar taka, da ...

PETER: Od tega trenutka dalje nimaš več vstopa v moje stanovanje!

ŠPELA: Pa saj stanovanje sploh ni tvoje. Od mame je.

PETER: To je eno in isto.

ŠPELA: Ne, pa ni!

PETER: Sem vedel jaz, da si ti en navaden ušivi fičfirič. Prevarant. Prodajalec duše. Za te pohlepne stvore si se prodal.

KUHINJSKA PIPA: Pip se menjalo ne bo in pika!

MAKS: Pri tem nimate nobene besede. Je že vse podpisano in dorečeno.

KLEMEN: Kaj vi tudi vidite pipo govorit in vam je normalno?

KUHINJSKA PIPA: Kako? Nemogoče? Kdaj se je to podpisalo? Nemogoče! Do tega ne bi smelo prit!!! Janko!!! Nič nisi naredil!

MAKS: Danes je papir podpisal Miha.

MARTA: Miha?

SILVA: Miha??

PETER: Miha???

GLAS OD ZUNAJ: : Kaj je z njim?

VSI: Miha???

GLAS OD ZUNAJ: Ojoj! Pa ja ni mrtev?

PETER: Ne še, bo pa zelo kmalu!

GLAS OD ZUNAJ: Sem vedela, da si morilec!!! Zdaj imam še dokaz. Iz tvojih ust direktno na diktafon. Ja, vse sem posnela. Poslala bom na policijo in vsem medijem. In na X bom objavila. Ga imam, da ne boš mislim, da ga nimam in, da ne sledim tem stvarim. Nisem jaz starokopitna, ne! O, ne, ne! Jaz sem v koraku s časom!

KUHINJSKA PIPA: Klemen, francoza! Zdaj je pa po tebi.

KLEMEN: Da ne bom potem jaz kaj kriv. Jaz sem tukaj samo vodovodar. Nimam pojma, o čem vi govorite.

KUHINJSKA PIPA: Bebec! Francoza takoj, da treščim tega kretenskega uradnika dobro po betici!

KLEMEN: Nisem jaz za nasilje. Miroljuben sem. Ne podpiran nasilja. Ne dam francoza!
Kuhinjska pipa nakaže svojima dvema pomočnicama, naj prineseta francoza. Klemen ga noče izpustiti iz rok, oni dve ga hočeta na silo vzeti, nihče ne popusti. Vmes vskoči Marta, vzame francoza ga vrže skozi okno, le-ta najverjetneje prileti v glavo sosedi z dvorišča, ker se zasliši glasen krik in tresk ob tla teg glas, ki pravi: Peter, zdaj hočeš pa še mene ubit! Morilec! Navaden morilec! Saj sem vedela!

ŠPELA: (*Špela skoči na Janka in ga želi kar zadaviti*) Kaj imaš ti pri vsej tej stvari? Ti, naravovarstvenik! Ti bi moral čuvati okolje in kaj narediš, greš in se spetljaš s temi oderuhi, ki nam bodo odvzeli vodo.

JANKO: Ne, ne, ni tako kot zglada. Jaz se borim za svobodno pitno vodo.

ŠPELA: Ma ti se boriš za tvojo rit, se meni zdi.

JANKO: Tudi. A tudi za svobodno pitno vodo za vse.

SILVA: Ti se boš spravljal name, ti, ti, ki podpisuješ take pogodbe.

MIHA: Saj sploh ne vem, da sem jo podpisal.

SILVA: Toliko slabše zate.

MARTA: Kako ne veš, kaj si podpisal?

KUHINJSKA PIPA: Vzemita mu papir iz rok! Nas nihče ne bo menjaval po svojem okusu!

MAKS: Mir! Mir! Umirite se vsi skupaj! Nesmiselno tako tratimo dragoceni čas. Ni več kaj narediti. Vsi papirji so že podpisani, ničesar več ne morete ukreniti. Sploh ne vem, kaj se tako razburjate. Take so Evropske in svetovne smernice in po njih se ravnamo tudi mi. Kaj se tako zgražate. Kot, da niste vedeli, da se bo prej ali slej tudi to zgodilo. Ampak to delamo v dobro vas, naših potrošnikov in nič drugega. ... Lahko zdaj preberem še zadnjo, sedmo točko in potem sem pri vas opravil svojo dolžnost in lahko grem do vaše sosede. Če je še živa, seveda? Ha, ha, ha -haa.

V kuhinji še vedno velja vsesplošni kaos, ki noče in noče ponehati.

MAKS: Bom kar prebral, tudi, če ne poslušate. Nikjer namreč ne piše, da morate zbrano poslušat, važno, da ste prisotni, za zapisnik bo. No, sedma točka pravi, da pritožba ni več mogoča od trenutka dalje, ko je pogodba o dobavitelju vode podpisana. Pogodba je veljavna, če jo je podpisala oseba, ki je stalno prijavljena na naslovu, na katerem se bo voda dobavljala s strani novega dobavitelja pod zgoraj vam prebranimi pogoji. No, tako, hvala za vašo pozornost in nasvidenje. Če še kaj ni jasnega, bom pri sosedu. Če je seveda še živa. Ha, ha, ha, haa. *(že hoče oditi)*

MARTA: Kaj ste rekli? Podpis velja, če je oseba stalno prijavljena na naslovu? Ste to rekli? To drži?

MAKS: Popolnoma. Piše črno na belem. Za netočne podatke podpisnik odgovarja kazensko pred sodiščem. In gospa mi je zatrdila, da je tukaj prijavljena za stalno.

SILVA: A, zato ste me to večkrat vprašali.

MAKS: In vis te mi zatrdili, da to drži.

SILVA: Seveda sem vam, če ste pa rinili vame. Ampak naj vam povem, da ...

MARTA: O tem bomo kasneje. No, torej je vse skupaj rešeno. Silva na tem naslovu ni prijavljena za stalno. Hvala nasvidenje.

MIHA: Ne bo držalo.

MARTA: Kaj? Mama? Miha? Kaj nisva rekla, da na tem naslovu ne bo prijavljena za stalno?

SILVA: Aha, tako! Taka je torej ta moja hčer?

MIHA: Samo šimfa me, da sem en navaden usrane, ki ne zna poskrbet za nič in nikogar. In me je toliko časa bombardirala s tem, da ji bom dokazal, da znam poskrbet za družino samo s tem, da jo za stalno prijavim na našem naslovu.

MARTA: In zakaj jaz tega ne vem? A? *(govori obema)* Kaj so to za ene igrice? Mama, da greš tako izsiljevat Miho?! Da te ni sram?

KUHINSKA PIPA: Kaj lahko zdaj prenehamo s temi družinskimi svinjarijami in se posvetimo pomembnejšim poslom. Zdravo vodo je potrebno uničiti.

MARTA: *(Se prične jokati)* Oba sta izdala moje zaupanje ...

KUHINSKA PIPA: O, ne, pa ne zdaj!

KLEMEN: Gospa, rabite robček. Tukaj ga imam. Iz bombaža je. Ni papirnat. Zaradi okolja, veste.

MIHA: Draga Marta, veš kako mi je pila kri.

SILVA: Draga hči, to nima nobene veze s tabo. To je med mano in tvojim možem. Eno spoštovanje si pa ja zaslužim. Ne morem imet stalnega naslova v domu upokojencev. Če sem denar od mojega stanovanja dala vama dvema, imam pravico vsaj do stalnega naslova pri vaju, ali ne?

MAKS: Sem vesel, da se še vedno dogajajo srečna naključja! Nasvidenje.

SILVA: Da te potolažim ... papir sem pozabila nesti na upravno enoto in ja, res, nimam stalnega bivališča tukaj.

MAKS: *(se ustavi na pol poti, v obraz postane zaripel)* Kako? Nimate stalnega naslova tukaj?

MIHA: Silva, zdaj bi vas najraje kar objel in poljubil!

SILVA: Ne približuj se mi!

KUHINSKA PIPA: Vsaj nekaj gre po planu.

MAKS: Kazensko boste odgovarjala na sodišču za tole prevaro!

PETER: *(ga oponaša)* Ha, ha, ha, haa, za tole prevaro? Kaj pa vaša prevara z vodo? Zmagaaa!

GLAS OD ZUNAJ: Nisem mrtva, če zato vzklikaš zmaga!

PETER: Ooo, ta trenutek ni daleč!

JANKO: No, zato sem sedel na dveh stolčkih. V podjetje sem se vtihotapil, ker sem želel prit do papirjev o tej svinjariji, ki nam jo je zakuhalo podjetje Zdrava voda skupaj z uradniki, kajne Miha? Zato sem bil tam.

KUHINSKA PIPA: Dovolj čvekanja. Situacijo je potrebno rešiti v parih potezah. Eno stanovanje je rešeno. Razveljavit moramo glavne pogodbe. Vi ste majhne miši tukaj.

MIHA: Nisem hotel podpisat. Mi je šef zagrozil z odpovedjo službe, če ne podpišem. Kaj naj? Ostanem brez službe? Pa tudi ti si cincal in cincal, pa čeprav sem ti že kdaj dal na vpogled vse papirje.

ŠPELA in MARTA: Vidva sta vedela za vso to zadevo?

OBA: Ja.

JANKO: Če se tvoj fotr ne bi smukal okoli vseh vogalov in vohunil za mano, bi stvari bile že prej opravljene.

PETER: Moj nos nikoli ne laže!

SILVA: Draga hči, mama Zemlja naju čaka. In vsi ostali, ki so že precej besni, ker zamujava.

KUHINSKA PIPA: Dovolj imam tega vaših cmeravih priznanj in spovedovanj. Dovolj! Mama Zemlja bo počakala in vse ostalo tudi. *(po prostoru zadoni ter ga preplavijo čudni, bobneči zvoki vode, deroče vode, točno tista, ki ruši bregove in poplavlja. Sledi bojni ples, ki sproži kratke stike elektrike – žarnice utripajo, tele in radio naprave se prižigajo in ugašajo, lustri se vrtijo, vse bobni)* Ni druge kot, da me tri nekaj ukrenemo glede vsega tega skupaj.

GLAS OD ZUNAJ: Pa kaj se tam gor pri vas dogaja? Da vas obvestim, sem posnetek vsega, kar se je pri vas dogajalo že poslala na vse televizijske in radio postaje. Da bodo videli, med kakšnimi ljudmi in morilci jaz živim. Zdaj, zdaj bo policija pri vas na vratih. Kriminalci! Vsi po vrsti!

KUHINSKA PIPA: No, to je odlična novica!

MAKS: Tako preprosto pa te stvari ne grejo, draga moja. Jaz bom to vodo za vse večne čase ustekleničil. In to se bo zgodilo prej ali slej.

KUHINJSKA PIPA: Dekleti!

Izza korita prideta dve dekleti, ki od vlečeta mahajočega in kričečega Maksa ven iz stanovanja.

MAKS: Kaj se pa vsi toliko ženete za vso to vodo! Sploh vas ne razumem. Saj je samo voda! Voda in nič drugega! Pa veste, koliko jo je pri nas. Na hektolitre. Greste v trgovino po plastenko in jo pijete. Kje je problem? Stuširate se z deževnico. V plastenkah je ne bo nikoli zmanjkalo, kako vam to ni jasno! Tisto tekočo pa pustite ljudem, ki jo znajo tržiti. A ni vse skupaj tako zelo preprosto? Sploh vas ne razumem!

Vsi prisotni za delček svojega življenja postanejo pravi pravcati grški zbor, ki pokomentira nastalo dogajanje in o tem razumsko poda kakšno zanimivo misel. V njihov govor se počasi naselijo zvoki brbotajoče vode in vsi pričnejo valoviti, kot da bi jih polnila in preplavljala voda.

VSI: Vodo lahko pijemo. V njej se kopamo. Ni juhe brez vode in pašte tudi ne. Še stuširati se človek ne more in kako naj gre potem na zmenek? Naša pipa je srebrna, vaša je pa črna. Sosed si bo pa svojo omislil po svojem okusu. Od danes dalje vsi, obvezno, beremo drobni tisk. Drobni tisk so tudi besede in stavki. Če te nekdo s francozem po glavi, kar precej boli. To je res. Če vidiš pipo sredi noči stati v seksi oblekici sredi tvoje kuhinje, jo poslušaj, kaj ti ima za povedati. Lahko jo pa skušaj tudi poljubiti. Nikoli se ne ve, kdaj iz krastače skoči princ iz pipe ali pa princesa. Če reče šef – podpiši, podpiši! Ali pa ne podpiši. Po svoji vesti. Rad bi kozarec vode. Iz pipe, prosim!

TRETJE DEJANJE

Tretje dejanje je sestavljeno zgolj iz televizijskega posnetka ali bolje kolaža oddaj na osrednjih dnevnikih, ki v glavnini prežvekujejo eno in isto postano novico, v kateri se razgalijo politične povezave s podjetjem Zdrava voda; razgali se slamnato podjetje Zdrava voda; pojavijo se civilne iniciative glede zaščite pravic kuhinjskih pip in nato še kopalniških. Pojavi se tudi ekstremna skupina za zaščito sosedov v blokovskih naseljih. Novic je na koncu preveč, kaos je popoln, karavana gre dalje, pripravlja se nov zakon o uporabi ustekleničenega CO₂-ja za potrebe prebivalstva v letu 2065 ter prostorski plan, ki bo urejal uporabo narave.

VODITELJICA NA TV DNEVNIKU: V uredništvo dnevnika smo prejeli posnetek neljubega nasilja, ki ga sostanovalci s svojim hrupnim življenjem izvajajo nad drugimi sostanovalci blokovskega kompleksa.

VODITELJ: A bolj kot medsosedsko hrupno življenje so nas pritegnile drobne besede o podjetju Zdrava voda, ki so se slišale v ozadju. Pozanimali smo se o čem teče beseda in ugotovili, da ...

VODITELJICA: je bilo podjetje Zdrava voda ustanovljeno z namenom privatizacije vodnih virov s strani peščice oseb. Vse skupaj bi ostalo v tišini, če se ne bi podjetju zgodil upor Kuhinjskih pip, s katerimi so imeli sklenjeno pogodbo o sodelovanju. A so se ljubezenske zamere med vodilno Kuhinjsko pipo in uslužbencem M.V. zelo zapletle in zaostrele po tem, ko je Kuhinjska pipa M.V. našla pitno vodo pri drugi Pipi in takoj odpovedala sodelovanje.

VODITELJ: Ves ta čas se mi nismo niti zavedali, kako srdit boj poteka med večino in manjšino Kuhinjskih pip, ki so prebivalcem nagajale tako, da so prekinjale dostop pitne

vode v kuhinji. A to nagajanje se je kasneje izkazalo za plodovito dejanje. Po poročanju združenja vodovodarjev je to početje povzročilo očiščenje vodovodnih cevi in njim ter lastnikom prihranilo veliko dragocenih ur.

VODITELJICA: Sindikat Kuhinjskih pip se je razdelil na dva dela, ki med seboj ne najdeta skupnega dogovora. Manjšinski delež je prepričan, da je dobro, da je voda v rokah podjetnih ljudi in, da so mere za kuhinjske pipe predpisane.

VODITELJ: V državi imamo od tega dne dalje tudi sindikat teroriziranih sosedov iz blokovskih skupnosti. Pripravljen imajo spisek zahtev, nekatere med njimi se glasijo: visoke pete so dovoljene samo prebivalkam pritličja. Po 22. uri je prepovedano točiti vodo v kad, če ne živiš v pritličju. Za kričanje na svoje domače potrebuje kričeči najmanj pet podpisov sosedov.

VODITELJICA: In tako dalje vse do desete točke, ki predvideva takojšnjo urgiranje policije, gasilcev, v primeru, da se nekdo iz bloka odloči kuhati golaž z veliko čebule pred 9. uro zjutraj. Nepremičninski agenti že posodablajo cenike pritličnih stanovanj, za katere smatrajo, da bo od jutri dalje za te enote veliko povpraševanja in se bodo posledično cene dvignile.

Med TV dnevnikom, kjer smo priča tem novicam, se zunaj prične močan nalive. Naliv je tako močan, da meteorna voda prebije streho televizijske hiše in voda prične curljati na vse strani. Električna v stiku z vodo prične ustvarjati iskre; vse se iskri, voda buči in šumi; vse skupaj se spreminja v glasen trušč in vrišč. Za konec uspemo zaslišati samo ...

Tema

Govoreča budilka

BUDILKA: Ura je šest. Potrebno je vstati. V kuhinji vas čaka kozarec s 734. 000 kapljicami vode, filtrirane skozi naravni filter iz meduzje sluzi. V trgovino sem poslala novo naročilo za ustekleničeno vodo, ker so vaše jutranje kapljice zadnja voda v

stanovanju. V službi morate biti natanko ob 8.00. Pričakuje vas poslovnež iz podjetja Zdrava voda, za podpis pogodbe o novih tehnoloških storitvah v bivalnih enotah, odkar v njih ni več tekoče vode. Če vas zanima, sem uspela izvedeti, da bo ena taka posodobitev tudi posebno oblikovani pršilnik koncentrirane vode, ki vam bo omogočil zelo kvalitetno pršenje v intervalih, kar bo omogočilo izredno kvalitetno in učinkovito prhanje.

MIHA: Draga Greta, hvala. Brez tebe bi težko. Kako je vse skupaj bolj preprosto, odkar ni več tekoče vode v stanovanjih!

BUDILKA: Dovolj klepetanja. Pohiti. Pogodba čaka. Nasmeh.

Tema

MIHA: *(se predrami iz popoldanskega dremeža na fotelju)* Marta, natoči mi prosim kozarec vode!

MARTA: Ne teče! Nekaj popravljajo. ...

MIHA: Kaaaj???

Zazvoni zvonec na vratih

MARTA: Miha! Gospod iz podjetja Zdrava voda te išče.

Od nekje se pojavi kuhinjska pipa

KUHINSJKA PIPA: Le pazi se, dečko, kaj podpisuješ!

Miha obstane odprtih ust. Ni mu čisto jasno, ali sanja ali je buden.

KONEC